

PISMA UREDNIŠTVU

Kurirčkova pušta

Kakor naročeno je sijalo sonce in razpoloženje med množico pionirjev je bilo slavnostno. Med pionirji pa so bili tudi člani učiteljskega zbora in funkcionarji terenskih organizacij. Tedaj je skupina pionirjev že prinesla kurirčkovo pušto in zbranim je spregovoril rezervni oficir, bivši komisar Janez Benedik. Med drugim je navedel nekaj primerov o dejavnosti pionirjev med preteklo vojno in poudaril iznajdljivost ter hrabrost malih kurirjev, ki se niso ustrašili, tudi če je sovražni vojak držal nabito puško na njihovih prsah.

Pri kulturnem delu prireditve je sodelovalo ok. 30 pionirjev z reitacijami, primernimi za Titov rojstni dan. Med recitacijami so bile tudi glasbeno-instrumentalne točke.

Vmes je delegacija pionirjev v spremstvu člana zveze borcev odnesla venec k spomeniku padlih borcev in žrtev fašizma. Član zveze borcev jim je tam obrazložil pomen spomenika.

Krajeva organizacija ZB Nove Jarše je nagradila tri najboljše učence šole Želje Moskrice z zgodovinskimi knjigami o NOB.

Za ves trud, ki so ga vložili pionirji v bogat program, jim izrekajo navzoči terenski funkcionarji pohvalo in priznanje.

FRANC PRESETNIK

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

Še ENKRAT: DELAVSKI TURIZEM

IZ ŽABJE PERSPEKTIVE

Zakaj ima kovač klešče?

Zakaj ima kovač klešče? Neumno vprašanje, to vendar vsi vemo! Ima jih zato, da z njimi zgrabi kos žarečega železa, ga potegne iz žerjavice in ga kuje. Brez klešč kovač sploh ne more kovati. Le kako bi lahko držal žareče železo v roki. Torej so klešče za kovanje prav toliko pomembne kot kovač in bolj kot železo. Klešče uporabljajo v podobne namene tudi drugi poklici in celo zdravniki. Kar zamislite si, kako bi zdravnik brez klešč izpulil zob. Konec takega operativnega posega bi bil tak, da bi zdravnik ostal brez prsta, zob pa bi še vedno tičal v čeljustih.

Iz tega lahko sklepamo, da imajo klešče v našem življenju pomembno vlogo in je človek tedaj, ko je izumil klešče, stopil na pot avtomatizacije. Da so klešče zelo pomembne in so jih včasih bolj častili, je dokaz že to, da so se v slovnici uveljavile kot množinski samostalniki. Množinski samostalniki pa imajo v sebi vse prvne vikanje in že naprej izločajo primitivca, ki bi si jih drznil tikati.

Na žalost pa je res, da klešč kljub pomembnosti nikoli nikjer ne omenjamo. Nikdar se nisem slišal, da bi kdo rekel: „Tale kovač in tiste klešče sta res imenitno skovala ograjo,“ ampak hvalimo samo kovača. Ne omenjamo jih zato, ker ne morejo protestirati. V življenju pa je tako, da si zasluže tistih, ki ne morejo protestirati, hitro prilastimo.

Zaradi vsestranske uporabe so se razvile različne oblike klešč, ki omogočajo vsakovrstne posege. Ali ste že kdaj pomislili, da so tudi ljudje lahko klešče, in to take, ki segajo v žerjavico. Vendar se pri tem poseganju ne smejo opeči, ker od tega živijo. Kdo so ti ljudje? Kar pogledamo jih. Take klešče so na primer davčni izterjevalci, inkasanti vseh vrst, vratarji in... Kdo bi jih še našel. Nad njimi stremamo svojo jezo, čeprav niso nič

krivi. Le kaj ima opraviti na primer davčni izterjevalec pri določanju višine davka? Nič, če bi bilo po njegovem, bi nam rajši prinesel nakaznico, kot da zahteva denar, ki bi ga po mnenju nekoga drugega, ki ga nikoli ne vidimo, morali imeti. A to nas ne moti in izterjevalcu preklehamo zadnji las.

Ali na primer inkasant elektrapodjetja. Kaj je on kriv, če nas po našem mnenju podjetje žive odere? Zadržite sem bil doma priča pogovoru ali bolje monologu med ženo in inkasantom. Bil je približno takle: „Kaj je že spet to?“ „A, to je doplačilo za moč. Gotovo ste že kaj brali, saj je veliko pisalo.“

„Kaj vas briga, če sem brala. Berem, kar hočem in kadar hočem. Te neumnost ne bom plačala. Le kako ste lahko tako bedati, da mi zaračunate nekaj, česar sploh ni. Kakšna moč neki! Ali veste, kakšna je elektrika, ki jo dobavljate? Kar poskusite, jezik lahko pritisnete k žici, pa se vam ne bo nič zgodilo. Kar črtajte tale znesek za moč. Ne bo nič, ne bom plačala!“

„Toda, oprostite, jaz nimam nič pri tem. Toka vam ne dobavljam jaz, ampak elektrarna. Tudi obračuna nisem napravil jaz, ampak računovodstvo. K njim morate stopiti, njim se pritožite. Račun morate plačati v celoti, ali pa nič.“

„Seveda, še okrog naj hodim! In radi bi dosegli, da vam ne bi plačala, da bi mi lahko odklopili tok. Poznam vas, ignorante, ki ničesar ne veste in poznate samo denar. Da, če še ne veste, potem vam povem, da ste popoln ignorant, ki živite od mojega denarja. Lahko vam, a težko meni, ki ga moram krvavo zaslužiti...“ in tako naprej, vse dokler ni poravnala računa in je siromak s težkim vzdihom odšel.

Zmagoslavno se je žena vrnila v sobo. „Ali si slišal? To sem gal Bo vedel za drugič.“

„Toda, draga moja, saj ni on kriv. Pojdi na distribucijsko podjetje in jim tam povej. Najdi odgovornega in ga ožri. Ta siromak pa ni ničesar kriv, za druge mora hoditi po kostonj v žerjavico.“ „A tak si! Z njim držiš! Vsi ste enaki, zato pa je tako hudo na svetu. Če sem njemu rekla, da je ignoran, potem si pa ti – ignorantski tepec, veš...“

Nehajmo, domačega umazanega perila res ne gre izobešati ob cesti.

Pravzaprav vam nameravam govoriti še o neki drugi vrsti „živih klešč“ o katerih mi je pravil Janez Črv, strokovni sodelavec tretjega razreda v nekem našem zavodu.

Zavod je dobil nalogo, da izdelava študijsko analizo. Ker je bila naloga pomembna in ker jo je naročila neka še pomembnejša institucija, je bilo v zavodu vse na nogah.

Ustanovljena je bila posebna „delovna skupina“, v kateri so bili vsi vodilni uslužbenci zavoda z direktorjem na čelu. V delovno skupino so bili vključeni zato, da ne bi imeli pripomb na študijo, tudi vodilni iz sorodnih zavodov v mestu. Janez Črv pa je bil določen za zapisničarja te delovne skupine.

Delovna skupina se je sestala prvič. Načelno se je seznanila z nalogo in ustanovila pravniško komisijo, ki naj bi pripravila poslovnik o delovanju delovne skupine. Sestala se je drugič. Pregledala je in s pripombami sprejela poslovnik ter se konkretno dogovorila o višini sejin in drugih stroških.

kajti poteklo je točno dva meseca, odkar je bila delovna skupina ustanovljena. Na priložnostnem banketu je govoril sam predsednik delovne skupine in vsi zunanji sodelavci. Po banketu je bila še tiskovna konferenca.

Delovna skupina je imela peto sejo. Na njej so obravnavali znanstveno-tehnično-strokovna izhodišča.

Četrta seja je bila slavnostna, kajti poteklo je točno dva meseca, odkar je bila delovna skupina ustanovljena. Na priložnostnem banketu je govoril sam predsednik delovne skupine in vsi zunanji sodelavci. Po banketu je bila še tiskovna konferenca.

Delovna skupina je imela peto sejo. Na njej so obravnavali znanstveno-tehnično-strokovna izhodišča. Ta so bila sicer sijajna, revolucionarna in vseh pogledih, toda bilo jih je treba uskladiti. Zaradi tega so bile ustanovljene tri podskupine. Prva za znanstvena, druga za tehnična in tretja za strokovna izhodišča.

Na šesti seji je delovna skupina poslušala poročilo podskupin in dala konkretna navodila za nadaljnjo pripravo skupnih znanstveno-tehnično-strokovnih izhodišč.

Na sedmi seji sta bila sprejeta predlog zahtevka za povečanje potrebnih sredstev za izdelavo študije in predlog izplačila nagrad za požrtvovalno delo delovne skupine.

Osma seja... deveta seja... Deseta seja je bila revolucionarna. Sredi razprave o tem, ali naj bodo imena članov delovne skupine objavljena na začetku ali koncu študije, se je nekdo spomnil:

„Toda, tovariši, sam deset dni imamo še do dneva, ko moramo študijo izdelati.“ Vse je onemelo. Prvi se je zoral predsednik – torej ni bil izbran za predsednika slučajno, temveč zaradi sposobnosti.

razjasnil, vsi so vedeli: „Našel je rešitev!“

„Predlagam naslednjo rešitev! V naši delovni skupini je kot zapisnikar ves čas marljivo sodeloval naš sodelavec Janez Črv, ki pravzaprav najbolj pozna problem celotne naloge. Predlagam, da njega postavimo za predsednika komisije, ostale člane pa naj si sam izbere iz sodelavcev našega zavoda, pa jih bomo naknadno potrdili!“

Vsi so se strinjali, ugovarjal je samo Janez Črv: „Toda, kaj naj to napravimo v borih desetih dneh. To je nemogoče!“

„Kaj je nemogoče? Če primerjate vašo nalogo z delom, ki smo ga opravili v delovni skupini, potem boste videli, da smo nemogoče že opravili. In če vas spomnim še na to, da je bog v šestih dneh ustvaril svet, potem je sploh vprašanje, kaj je nemogoče.“

Proti tako strokovni utemeljitvi Janez Črv res ni imel ugovora. Zbral je okrog sebe nekaj sodelavcev in lotili so se naloge. Delali so podnevi, ponoči... a to ni važno... in v desetih dneh so študijo pripravili.

Doživela je velik uspeh. Najprej so jo v imenu zavodov pohvalili zunanji člani delovne skupine in po vsem tem tudi naročniku ni kazalo drugega, kot da jo je ohvalil tudi on!

Predsednik je blestel in prejel nagrado, vsi člani delovne skupine, razen zapisničarja, pa pismena priznanja.

Tako mi je pripovedoval Janez Črv.

„Ali veš, kaj me je najbolj razočaralo?“ je rekel ob koncu pripovedovanja. „To, da naših imen niso nikjer omenili.“ „Bila so v rezervi in bi jih omenili, če bi študija doživela polom,“ sem ga potolažil. „Sicer pa slava ni važna, glavno je denar. Zaslužili ste najbrž dobro.“

„Kje pa! Niti dinarja več nisimo dobili. Delovna skupina je požrla ves denar, ki smo ga dobili za študijo.“ „Kar potolaži se, si pač zato postal bogatejši za izkušnje in to je tudi nekaj vredno.“ „Kakšno izkušnjo?“ se je začudil Janez. „No, sedaj dobro veš, zakaj ima kovač klešče.“

PRISPEVKI ZA KUMROVEC

do 15. junija 1973

1. OOS Izolit	995
2. Zima – Fužine	4.000
3. OK SZDL Moste-Polje	1.000
4. Aktiv mladine Hrušica-Fužine	500
5. Papirnica Vecje	5.000
6. Javna skladišča	4.000
7. OOS Javna skladišča	4.220
8. OOS skupščine Moste-Polje	2.442
9. ZZB osnovna org. Polje	1.195
10. OK ZMS Moste-Polje	500
11. Osnovna šola Ketteja in Muma	1.438
12. Osnovna šola Jožeta Moškriča	1.667
13. Osnovna šola Vide Pregarc	1.421
14. Gimnazija Moste	500
15. Sekcija za vzdrževanje prog	330
16. Toplarna Ljubljana EGS	5.560
17. OOS Ellux	160
18. Ellux	1.000
19. Kolinska Ljubljana	10.000
20. Bolnišnica za psihiatrijo	818
21. OOS Izolirka	440
22. ZZB Kodeljevo	1.139
23. ZZB Bizovik	870
24. ZZB Hrušica-Fužine	130
25. ZZB Janže-Prežganje	1.317
26. Totra	8.000
27. OOS Pionir	2.560
28. OOS Zito	1.800
29. Knjižnica Moste	90
30. SAP Ljubljana	10.000
31. Gostinsko podjetje Moste	1.000
	73.092

DELOVNA SKUPNOST VELETRGOVINE

Mercator